

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 33, št. 05
MAJ 2013

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇒ VENČANI MAJ
- ⇒ IZ MISIJONA
- ⇒ BIRMA
- ⇒ IZ PREDAVANJA

MAJ – MARIJIN MESEC

Maj je mesec veselja, mesec pomladi, cvetja, življenja, ki se prebuja, in vse to izražamo v češčenju naše nebeške Matere Marije. Vsi otroci, mladi in stari potrebujemo mater in prav na te potrebe odgovarja Bog z Marijo. Tudi če nas človeška mati zapusti, nas nebeška nikoli ne bo zapustila. Še več, ona je pribežališče grešnikov, tolažnica žalostnih, pomoč kristjanov ... Vse to vzklikamo in prepevamo v litanijah Matere Božje.

Zato vas duhovniki vsako leto goreče in toplo vabimo da bi okusili Marjino ljubezen in živeli pod njenim varstvom.

V naši župniji bomo letos imeli šmarnično pobožnost vsak dan ob 19. uri, tudi ob nedeljah. Za predšolske otroke pa bodo mamice organizirale šmarnično pobožnost ob istem času v veliki veroučni učilnici. Vsebina šmarničnega branja bo pogovor neke družine o veri in vsak dan bodo otroci prejeli podobico z eno

<http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

skrivnostjo rožnega venca. Skrivnosti svetega rožnega venca so kratek povzetek vesele novice, ki jo je prinesel Jezus Kristus.

Vabimo tudi, da obnovite lepo in starodavno tradicijo, da v stanovanju na vidnem mestu postavite Marijin kip ali sliko, pred katero naj bo sveže cvetje. Prav sveže cvetje govori o naši trajni povezanosti z Marijo. Priporočamo, da bi v tem mesecu celotna družina poromala na kakšno Marjino božjepotno svetišče, na primer na Brezje, na Žalostno goro, Planinsko goro, Sveto goro, na Rakovnik, Blejski otok, Lesce, Trsat, Staro goro ali Čestohovo. Tako bo naše srce veselo prepevalo pesem Spet klice nas venčani maj k Mariji v nadzemeljski raj. Predokus tega zemeljskega raja naj bodo na poseben način letošnje šmarnice! Ave Marija ...

*Vaš župnik Janez
in duhovni
pomočnik Rafal*

BIRMANSKA SKUPINA

>>>

Glavni nosilci v birmanski pastoriali smo birmanci, družina, botri, župnija, kateheti, duhovniki in birmovalci. Vsak nosilec ima pri pripravi na birmo zelo velik pomen, pomembno za birmance pa je, da med seboj sodelujemo.

Letošnja generacija birmancev je po številu veliko skromnejša od lanske, je pa veliko bolj prijetna in zaradi majhnosti tudi bolj povezana. Birmanci se tedensko srečujejo pri verouku, enkrat na mesec se dobivamo starši in birmanci pri katehezi z duhovnikom, približno enkrat mesečno pa se dobivamo tudi pri birmanskih skupinah.

Birmanci so razdeljeni v 4 birmanske skupine. Birmanski voditelji smo starši, ki se enkrat na mesec srečamo z župnikom, da nas podučijo o temah, ki naj bi jih z birmanci obravnavali in odgovarjali na naša vprašanja, ki se nam pojavljajo pri delu.

V eni izmed (de-

kliških) skupin smo se na prvem srečanju srečali z vprašanjem o tem, zakaj so nekateri bolj sprejeti, drugi manj, zakaj so eni bolj priljubljeni, kot drugi, eni imajo več, drugi manj ... Prek branja pisma enako stare deklice smo prišli do odkritega pogovora o drugačnosti in sprejemanju le-te.

V oktobru smo sodelovali pri molitvi rožnega venca, v decembru pa smo pomagali izdelovati voščilnice za Karitas in v adventu sodelovali pri božični devetdnevnic.

V januarju smo se odpravili na duhovne vaje v Trnje pri Pivki. Vodil jih je gospod Slavko Rebec, rektor škofijske gimnazije v Vipavi. V treh dneh je Slavko poskušal birmance popeljati do odgovora na vprašanje »Kaj je birma?« prek vidnih in nevidnih znamenj, ki jih srečujejo vsak dan doma, v šoli, med prijatelji, prek prve simpatije, pa tudi prek razočaranj, ki jih že doživljajo. S svojimi bogatimi izku-

◀◀◀ – POMOŽNI ČLEN V PRIPRAVI NA BIRMO

šnjami pri delu z mladimi je pritegnil tudi tiste birmance, ki so na duhovne vaje prišli samo zato, ker to zahteva župnik. Še vedeli niso, kdaj jih je popeljal za sabo, kdaj so ga začeli z zanimanjem v očeh poslušati in mu slediti. Zanimivo jih je bilo opazovati pri igri na snegu, pri skupnem pripravljanju obrokov in pospravljanju hiše. Ob delu v skupinah, druženju in petju so se birmanci še bolje spoznali in nekateri utrdili svoje prijateljstvo.

Zaključek duhovnih vaj je bila maša, pri kateri je somaševal tudi naš gospod župnik gospod Janez Kompare. Malo drugačna pridiga, pri kateri so aktivno sodelovali birmanci, je pritegnila prav vsakega izmed nas, pa tudi starše, stare starše, bratce in sestrice, ki so se te maše udeležili. Kar med mašo so se birmanci čisto spontano dogovorili z gospodom Slavkom, da se vsaj še kdaj vidijo do birme in tudi na kakšnem duhovnem vikendu tudi po birmi.

V začetku marca smo se z gospodom Robijem Friškvcem dogovorili, da ga obiščemo v ženskem zaporu na Igu. Že kmalu na začetku veroučnega leta nam je z diapozitivi predstavil svoje delu v zaporih in nas pripravil na obisk. Prvo nedeljo v marcu smo se odpravili na Ig in s svojim petjem, branjem beril, prošnjami in zahvalami sodelovali pri zaporniški maši. Mislim, da je bil ta obisk za birmance globoka izkušnja.

Ogledali smo si

tudi film *October baby*, ki nas je globoko pretresel (vsaj nekatere) in dodal sprejemanju drugačnosti in gledanju na svetost življenja drugačno dimenzijo.

Do birme se bomo v birmanskih skupinah srečali še nekajkrat. Rada bi se zahvalila gospodu župniku, ker nas tako aktivno vključuje v pripravi na birmo naših otrok, ker bo tako prejem zakramenta res praznik za celo družino in verjamem, da tudi župnijo.

*Lidija Teršar
Foto: Kati Grom*

DRAGI PRIJATELJI!

Po nedelji *Laetare*, ko smo sredi prehojene poti do vstajenjskega jutra – veselja nad darom odrešenja –, se Vas, dragi prijatelji in podporniki misijonov, še posebej spominjam v molitvi in zahvali.

V letošnjem letu vere nas Gospod vabi, da vstopimo skozi vrata zaupanja, da je On tisti – Edini, ki daje trdnost in odločenost našim korakom na poti Dobrega in da kljub »navidezni prevladi slabega nad dobrim«, vendarle ni tako. V srcih mnogih »ljudi blage volje« se dogajajo notranji procesi spreobrnjenja, odpuščanja, novih poti srca, ki jih ni moč razložiti človeško, ker so zastonjski dar Božje milosti in nepresahljive reke Usmiljenja.

Meni osebno se postavlja vprašanje, kako mi moj misijonski poklic, življenje in delovanje v Senegalu pomagajo graditi in utrjevati vero? Ne da bi veliko razmišljala, mi spontano prihaja iz srca pritrdilni odgovor. Čeprav sem med muslimani, med ljudmi, ki izpove-

dujejo drugačno vero od moje, ali pa morda prav zato, so izzivi še močnejši.

Naj navedem samo nekaj vsakodnevnih primerov:

⇒ Ko me zjutraj ob 5. uri zbudijo glasni, da ne rečem kričavi pozivi k molitvi muslimanov, se spontano pokrižam in se jim »pridružim« v molitvi – zahvali, da nam je Gospod naklonil nov dan in priložnost za »novo življenje«, ki je znova zastonjski dar zame.

⇒ Ko grem na trg kupiti sadje, zelenjavo, ali kak drug izdelek, pogosto srečam prodajalca, ki se na razprostrtem slamnatem tepihu pogovarja s svojim Bogom in se ne da zmotiti vse do zaključka molitve ...

⇒ Ko musliman z molekom v roki na malem

avtobusu javnega prevoza plača meni kot svoji sestri v veri v Enega Boga voznino, čeprav ima sam zelo skromne prihodke.

Da, čeprav oboji verujemo v Enega Boga in smo si v verovanju zelo različni, se lahko medsebojno bogatimo. Kar me napolnjuje z občudovanjem kot Evropejko pri njih, je prav njihovo neomajno – trdno zaupanje, saj kljub težkim preizkušnjam, ki jih doletijo, ostajajo pokončni ljudje, ki se izročajo dobremu in velikemu Bogu! Revščina, ki jo povzročajo brezposelnost, poplave, suše, lakota, finančna nezmožnost šolanja in izobrazbe otrok ter skrb, kako bodo preživeli dan, ne zmorejo »uničiti« njihovega zaupanja. Imam občutek, da ti ljudje ne bodo nikoli obupali in klonili! Ta trdnost, da jih Stvarnik ne bo nikoli zapustil, mi močno govori o njihovi »pripadnosti«!

Vse to, lahko rečem, krepi in utrjuje tudi moja vero in moja »pripadnost Bogu«.

Seveda so mi na poti vere studenci Božje

Besede in Božjega Kruha – Evharistije, vsakodnevna hrana, ki mi daje, da »živim«. In ne nazadnje, naj omenim tudi pričevanja in pogum tolikih bratov in sester v veri, duhovnikov, redovnikov, redovnic, ki darujejo svoja življenja velikodušno in neutrudno za rast Božjega kraljestva danes in tukaj – med nami!

Srečanje z njimi in medsebojno podeljevanje življenja, mi daje vsakokrat novega elana in novih moči na poti moje vere!

Hvala Vam, vsem, dragi bratje in sestre v Kristusu, in vam dragi bratje in sestre v veri v enega Boga za vaše pričevanje, ki daje rast tudi moji veri! Da, Bog je velik in močan, pravijo naši muslimani, in res je tako, a za nas kristjane je še veliko več: je LJUBEZEN!

NAJ BO HVALJEN
JEZUS KRISTUS! DEO
GRATIAS!

Lepo pripravo na vstajenjsko jutro želim in naj žari v srcu moč vere, da nas preko križa vodi k življenju brez konca!

Objem in pozdrav!

Sr. Polona iz Senegala

MAŠNI DAR

Zelo lepo in hvalevredno je, da darujete sv. mašo za svoje pokojne sorodnike in prijatelje. S tem jim največ pomagamo, da bodo očiščeni prešli iz vic v nebesa. Pa mislite, kako nam bo lepo, ko bomo vsi potrebni take pomoči in bodo za nas molili. V prvi evharistični molitvi pred povzdigovanjem posebej molimo za žive, po povzdigovanju pa za pokojne.

Toda ko naročate sv. mašo za pokojne, se spominjajte tudi živih, ki so še na zemeljskem potovanju v večnost. Zato naročajte sv. mašo tudi v ČAST SV. DUHU, za modrost in razsvetljenje ter pravo odločitev; V ČAST MA-

TERI BOŽJI za zdravje, saj je prav Ona zdravje bolnikov; danes, ko veliko potujemo, za SREČNO POT IN SREČNO VRNITEV; danes, ko mnogi preveč delajo, ali pa tisti brez dela, molite za BLAGOSLOV PRI DELU, da ne bi zapadli iz ene skrajnosti v drugo; v mnogih družinah ni edinosti in razumevanja, naročajte po tem namenu ZA SLOGO V DRUŽINI; da bi imeli dovolj svetih in dobrih duhovnikov ZA DUHOVNE POKLIČE; in ne nazadnje za SREČNO ZADNJO URO, da bi odšli s tega sveta pomirjeni, hvaležni in združeni z Bogom in svojimi bližnjimi ter prejeli na pot v večnost sveto popotnico – sv. obhajilo.

Župnik

SKLAD MIKLAVŽEK

V času pred veliko nočjo smo se v Miklavževem vrtcu zbrali starši in vzgojiteljice in ob skupnem druženju izdelovali velikonočne voščilnice. Z dobro voljo so nastale pisane, pristrčne voščilnice. Na tiho nedeljo smo jih ponudili ljudem po nedeljskih mašah. S prostovoljnimi prispevki ob nakupu voščilnic smo zbirali denar za nakup novega vozička za šest otrok, ki bo nekega dne po logaških ulicah prevažal naše najmlajše. V to akcijo smo stopili na pobudo Sklada Miklavžek in Sveta staršev Miklavževega vrtca, vzgojiteljice pa so pomagale z idejo in materialom za izdelavo voščilnic.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam z nakupom voščilnic lahko pomagali, da se lonček za novi voziček počasi polni. Z dobro voljo se v Miklavževemu vrtcu, Svetu staršev in Skladu Miklavžek trudimo, da delamo v dobro naših otrok. Skupaj stopimo tudi pri zagotavljanju nekaterih materialnih pripomočkov, ki so za otroke potrebni. Tako smo v Skladu Miklavžek, ki deluje že leto in pol (od novembra 2011),

pridobili veliko igralo za zunanje igrišče. Pomagali so nam donatorji, organizirali smo tudi dobrodelni koncert.

Poslanstvo Sklada pa je najprej ta, da smo v podporo družinam, ki težko pokrijejo stroške različnih dejavnosti in dodatnih vsebin za otroke. Prispevamo tudi pri kritju stroškov dodatnih programov za vse otroke. Najpomembnejši podporniki Sklada so prav starši. Ob tem pa se z zbiranjem donatorskih sredstev in akcijami, kot je bila prodaja voščilnic, obrnemo še na ljudi, ki nas po svojih močeh lahko podprejo. Vsakemu smo hvaležni.

Verjamemo, da lahko z dobro voljo, sodelovanjem in molitvijo naredimo veliko dobrega drug za drugega. Dragocen je občutek, da delamo to za naše otroke. Zato si bomo v Skladu Miklavžek in Svetu staršev postavljali nove cilje tudi v prihodnje. Skrbi za drugega in solidarnosti se namreč otroci naučijo iz dobrega zgleda.

Nataša Govekar

VIHARJEM NAVKLJUB

V sklopu Nikolajevih srečanj nam je v aprilu spregovoril frančiškan p. Tadej Strehovec, strokovnjak na področju morale in etike. V predavanju z naslovom *Kristjani pred izzivi sodobne družbe: vera, družina in življenje* nas je p. Strehovec želel spodbuditi, da bi razmišljali, kdo kristjani sploh smo in zakaj je pomembno, da sredi tega sveta ohranimo vero v vstalega Kristusa.

Na začetku predavanja nas je predavatelj v mislih popeljal v leto 1913. Prosil nas je, da si predstavljamo nekega drugega patra, ki ravno tako stoji pred poslušalci in jim napoveduje, kaj vse se bo zgodilo v sto letih do danes – prva svetovna vojna in potem še druga, dovoljena prekinitev življenja, razvrednotenje družine ... Poslušalci bi takrat v en glas zatrjevali, da ni mogoče, da bi do takšnih grozot lahko prišlo. Pa je prišlo! Podobno tudi danes spregledujemo znamenja časa in osta-

jamo ravnodušni ter pasivni. Svet se nenehoma spreminja in z njim tudi vrednote, vendar ne vedno na bolje. Kaj vse te spremembe pomenijo za nas kristjane, kakšna je naša vloga v današnjem in prihodnjem svetu?

Naša cerkev šteje 1,2 milijardi vernikov. Pravijo, da je to največja civilna organizacija na svetu, ki ima zelo dolgo zgodovino, saj sega vse do Kristusovih časov. V naši verski skupnosti se je v tej dvatisočletni zgodovini nabralo veliko izkušenj, pozitivnih pa tudi malo manj pozitivnih. Kaj vse smo se katoličani naučili v tem času? Svet, v katerem živimo, ni kar avtomatično svet miru, ljubezni in medsebojnega razumevanja. Filozof Immanuel Kant pravi, da je ena največjih iluzij človeštva ta, da ljudje mislimo, da živimo v mirnem svetu. Dejansko v svetu obstajajo napetosti med dobrim in zlim, med konfliktom in mirom, česar se zelo dobro zavedajo tudi voditelji cerkve, papeži. Tako je nedavno nazaj

papež Frančišek v eni svojih avdienc nagovoril vernike z »blagor tistim, ki delajo za mir« in nas prav posebej povabil, naj si prizadevamo delati za mir.

Tudi zadnje pismo Benedikta XVI. ob svetovnem dnevu miru nosi naslov Blagor tistim, ki delajo za mir. V pismu papež Benedikt piše, da živimo v negotovem svetu, ki ga pretresajo problemi, gospodarska kriza in da mir v tem svetu ni nekaj samoumevnega. Nas kristjane in katoličane vabi, naj delamo za mir. In če hočemo sredi tega sveta delati za mir, pravi Benedikt XVI., se moramo zavzemati za štiri stvari.

Kot prvo je Benedikt XVI. izpostavil življenje in pravi, naj se vsak katoličan zavzema za spoštovanje življenja od spočetja do naravne smrti. Kot drugo je izpostavil skrb za uboge. Poziva nas, naj skrbimo za tiste, ki so v naši družbi najbolj ranljivi (bolni, osamljeni, tujci, brezposelni, priseljenci ...). Kot tretjo je papež v svojem pismu izpostavil družino.

Pravi, da katoličani sredi tega sveta ne moreno preživeti brez družine. Zato nas vabi, da se zavzemamo za zakonsko zvezo, za družino kot družino moža in žene, in za to, da bo vsak otrok, če je le mogoče, živel v skupnosti z mamo in očetom. Četrta stvar, ki jo je Benedikt XVI. izpostavil v tem pismu pa je, da se moramo kristjani sredi tega sveta zavzemati za versko svobodo. V današnjem času namreč ni samoumevno biti kristjan, biti veren človek. V Evropi se verni ljudje soočajo z različnimi pritiski, diskriminacijo, grdim govorjenjem. V pismu piše, da so v Evropi te sekularne sile v družbi zelo močne, ki si prizadevajo, da bi kristjane izrinili iz družbe.

Benedikt XVI. v svojem pismu razmišlja o svetu, ki se nenehno spreminja in se vedno lahko sprevrže v nasilje, v globalni konflikt. Zato nas prav posebej poziva in prosi, da se zavzemamo za mir v svojih srcih, družinah in okolici. To lahko storimo tako, da se za-

vzemamo za spoštovanje človeškega življenja, skrbimo za uboge, za družino in zakonsko zvezo, ob vsem tem pa varujemo svojo vero.

V nadaljevanju je p. Strehovec spregovoril bolj podrobno o veri in izzivih, s katerimi se kristjani soočamo tako v zasebnem kot v javnem življenju. Mnogokrat se počutimo neugodno zaradi neprimernih objav v medijih, dogodkov na delovnem mestu, v kulturi, politiki, šoli ... Cilj vsega tega dogajanja pa je, da kristjani ne bi mogli biti ponosni na svojo vero. Tako smo kristjani v naši družbi pred velikim izzivom: kako naj živimo svojo vero, kako naj bomo ponosni kristjani v družbi, kako naj vero ohranimo in kako naj jo prenesemo na prihodnjo generacijo.

P. Strehovec je spregovoril tudi o kristjanofobiji in sovražnem govoru. Kristjanofobija – sovražstvo do kristjanov, cerkve in vernih ljudi – se začne z diskriminacijo kristjanov v družbi in različnimi pojavi, ki so naravnani zoper kristjane. Sovražni govori pa je sestavni del naše vere, kar je rekel že Jezus: »Če so preganjali

mene, bodo preganjali tudi vas.« V naši družbi ga je relativno veliko. To je pokazala tudi evropska raziskava, kjer so analizirali različne oblike nestrpnosti. Rezultate so objavili v knjigi z naslovom Nestrpnost v Evropski uniji. V knjigi najdemo podatek, da v Sloveniji obstaja nestrpnost do verujočih ljudi in da kar 89 odstotkov slovenskih državljanov meni, da pri nas obstaja redna ali pa občasna diskriminacija in sovražni govor do verujočih ljudi v naši družbi. Zanimivo pa je, da o tej publikaciji ni poročal noben slovenski medij.

Če hočemo v današnjem svetu preživeti, ohraniti vero in jo prenesti na prihodnje generacije, pravi p. Strehovec, se moramo vsega tega najprej dobro zavedati ter delovati in živeti primerno tem okoliščinam.

V nadaljevanju je p. Strehovec spregovoril tudi o šoli, kristjanih in spolni vzgoji. Ker je cerkev ločena od države in je vera izrinjena iz šolskih programov, v šolah predstavljajo različne ideologije. Tako lahko mladim pred-

stavijo popolnoma drugačen pogled na spolnost od krščanskega. Prepričujejo jih, da so vse spolne izbire enakovredne. Predavatelj je opozoril tudi na nevarnost širjenja teorije spola (vsak lahko izbira svojo spolno identiteto, usmerjenost in vedenje, družba pa mora vse to spoštovati). Ta ideologija je v naših šolah vedno močnejša, cilj pa je navdušiti mlade za tako razmišljanje, ki počasi lahko začnejo izvrševati dejanja, ki niso v skladu s krščanskimi vrednotami. Tako se znajdejo v položaju, ko se ne prepoznajo več, ko se ne najdejo več v posameznih verstvih in prekinejo svoj odnos do Boga, kar jih lahko vodi tudi do izgube vere. Zato predstavlja vzgoja v šolah še en velik izziv, ki vpliva tudi na našo samopodobo in vero.

Kljub vsem nevspešnostim, ki jih kristjani doživljamo v današnji družbi, pa nam je na koncu predavatelj spregovoril še o pozitivnih stvareh za nas kristjane. Najprej je omenil pravico do svobodne prihodnosti.

Na svetu namreč živijo različne družbene skupine, ena od njih smo katoličani. Vse družbene skupine nimajo enake prihodnosti na svetu. Demografi ugotavljajo, da prihodnost pripada tistim, ki imajo pozitiven odnos do življenja in družine, ki se zavzemajo za nenasilje in imajo smisel za Boga. Na dolgi rok preživijo samo najmočnejši, tisti, ki imajo otroke, torej tisti, ki cenijo življenje in družino.

Spomnil nas je tudi na to, da je v naši družbi kar nekaj stvari, na katere smo kristjani lahko ponosni (katoliška Cerkev je največja nevladna organizacija na svetu, ima največji šolski in zdravstveni sistem po svetu, 80 % kulturne dediščine je v cerkveni lasti ...).

Poudaril je tudi, kako pomembno vlogo ima vera v našem življenju. Vera je velika dobrina, nezasluzen dar, ki smo jo po milosti prejeli in kot taka je velik zaklad.

Papež Frančišek nas spodbuja, ko pravi: »Ne bojte se biti kristjani sredi tega sveta, varujte

svojo vero v Kristusa.« Če hočemo živeti svojo vero, moramo negovati osebni odnos do Boga, biti moramo pozorni na molitveno-zakramentalno življenje. Pomembno je tudi izobraževanje, saj bomo le tako lahko kritični do družbe, v kateri živimo. Predvsem pa, pravi papež Frančišek, moramo spoštovati življenje in družino ter javno izpovedovati svojo vero.

P. Strehovec je srečanje zaključil z Jezusovimi besedami: »Jaz sem z vami vse dni do konca sveta.« S temi besedami je Jezus po svojem vstajenju nagovoril apostole. Ker so živo verovali v Kristusa, je iz enajst prestrašenih apostolov nastala verska skupnost, ki se je ohranila vse do danes. Tudi mi bomo preživeli le, če

bomo imeli živ, osebni in pristen odnos v vstalega Kristusa. Le tako bomo lahko ohranili svojo vero in jo ponosno živeli v svoji okolici.

V okviru kulturnega programa je na klarinet zaigral Lovrenc Fortuna, na klavir pa Marjan Grdadolnik iz Glasbene šole Logatec, za kar se jima najlepše zahvalujemo. Zahvaljujemo se tudi Cvetličarni Karmen za cvetlični aranžma.

Ob tej priložnosti bi radi najavili še naslednjo gostjo Nikolajevih srečanj. V četrtek, 16. maja, se nam bo pridružila gospa Berta Golob, učiteljica slovenščine, knjižničarka, lektorica in pisateljica, s katero se bomo pogovarjali o vrednotah, za katere je vredno živeti.

Pripravljalna ekipa NS

S 30. SEJE ŽPS

Na zadnji seji ŽPS smo člani preleteli priprave na Farni dan. Farno praznovanje, ki bo **16. junija 2013** (in ne 23. junija 2013 kot je bilo napovedano) bo potekalo pod geslom PRIDI IN POGLEJ!

V študijskem delu smo obravnavali osmo temo iz Gradiva za župnijske pastoralne svete Leto vere z naslovom *Pastoralni itinerariji*. Pri načrtovanju dejavnosti v župniji je pomembno, da si ne zastavljamo ciljev, za katere nimamo izvajalcev. Običajno se v župniji hitro dogovorimo, kaj je treba storiti za izboljšanje pastorale, težje pa, kdo po to storil. Ko se odločamo, kaj je potrebno prenoviti, moramo tudi vedeti, kdo bo prenovu izpeljal.

V Sloveniji je vse manj duhovnikov, njihova povprečna starost je 60 let, prav tako je vedno manj redovnih poklicev, zato je vedno večji poudarek na laičnih sodelavcih. Vprašanje je, kako je po župnijah urejeno delo laičnih teologov, katehetinj in katehetov.

Vendar ni dobro, da se duhovno delo zaradi pomanjkanja duhovnih poklicev le predaja laikom, ampak je za duhovne poklice potrebno moliti. Načrti za prenovu pastorale pa so nepomembni, če ni odziva s strani faranov. Kristjani moramo biti pripravljeni izpostaviti se in oznanjati. Moč za to dobimo v molitvenem in zakramentalnem življenju.

Na pobudo, da bi bila vsaj ena nedeljska maša v mesecu tiha maša (brez petja), je g. župnik odgovoril, da to ni liturgično: maša ne sme biti brez petja, saj je preveč slavnostni dogodek. Bogoslužje vključuje poslušanje, oznanjevanje, petje in tihoto (sveta tišina).

11. maja 2013 bo na trgu pred cerkvijo potekal Križ kraž mladih, 16. maja 2013 pa bo v okviru Nikolajevih srečanj v Jožefovi dvorani Medgeneracijskega doma Marije in Marte pogovor z Berto Golob. Vabljeni!

Petra Rok

SOLZA

V apostolskih delih piše: »Množice so enodušno prisluhnile Filipovim besedam. Poslušale so ga in gledale znamenja, ki jih je delal« (Apd 8,6). Ali tudi danes še prepoznavamo znamenja? Kdor je bil pri vstajenjski maši na velikonočno jutro, je bil deležen takšnega znamenja. Zgodil se je dotik. Dotik božje milosti, ki je bil tako močan, da je iz »skale pritekla voda«. To niso bile solze preutrujenosti ali neprespanosti, ampak solze neizmerne sreče. »In vzel je kelih v Svoje svete in ČASTITLJIVE roke ... pijte iz njega VSI!« Kakšno osebno izkustvo, ko se Božja Ljubezen dotakne mene, nulo. Ganjenost je vzbudila

ganjenost. V trenutkih tišine so se marsikomu orosile oči in občutek odrešenjskosti je preplaval prisotne. Ni bilo kaj dodati. Popolnoma je bila razumljiva goreča želja biti z Njim, a potrebno je bilo nadaljevati z bogoslužjem. Kdo bi ob tem lahko ostal ravnodušen? Kdo še potrebuje dokaz, da Bog deluje? Kdo je lahko tako otopel, da se ob tem ne obrne k vstalemu Jezusu in pusti popolni Ljubezni v svoje srce? Prav lepo je bilo ob odhodu iz cerkve stisniti roko takšnemu močnemu in skromnemu pričevalcu današnjega časa. Naj znamenje tega jutra še naprej prebiva in se pomnožuje v nas. Hvala BOGU za našega Janeza!

Bojan

Mladinski center svetega Nikolaja

V sklopu Nikolajevih srečanj
Vas Župnija Dolnji Logatec
vabi na srečanje z naslovom

ŽIVIM IZ DNEVA V DAN, A NIKAKOR V TRI DNI

**v četrtek, 16. maja 2013 ob 20. uri
v Jožefovi dvorani
medgeneracijskega doma.**

**Gost večera bo
gospa Berta Golob.**

***Berta Golob** se vse življenje posveča skrbi za lep jezik - kot učiteljica slovenščine, knjižničarka, lektorica in pisateljica. Pri petih letih ji je umrla mama, doživela in preživela je vojno, ima bogat pisateljski opus in izjemno toplino.*

Prisrčno vabljeni!

Povabite tudi znance in prijatelje!

Vstop prost, Bog pa vam povrni vaš prostovoljni dar, s katerim boste pomagali omogočiti obisk zanimivih gostov tudi v prihodnje.

KOLEDAR

MAJ

2013

1. maj – **sreda, JOŽEF DELAVEC**, praznik dela, sv. maša ob 8. uri na Čevici, ob 19. uri v farni cerkvi – začetek šmarnic;

3. maj – prvi petek, obisk bolnikov; sv. maša ob 19. uri na Čevici v čast sv. Florjanu za gasilce;

4. maj – od 17.–19. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

5. maj – **6. VELIKO-NOČNA NEDELJA** – sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 19. uri šmarnice, ob 20. uri srečanje 1. zakonske skupine;

6. maj – **PRVI PROŠNJI DAN**, sv. maša ob 19. uri, po sv. maši KARITAS, ob 20. uri KATEHETI;

7. maj – **DRUGI PROŠNJI DAN**, sv. maša ob 19. uri, nato srečanje voditeljev birmanskih skupin;

8. maj – **TRETJI PROŠNJI DAN**, sv. maša ob 19. uri;

9. maj – **GOSPODOV VNEBOHOD**, sv. maša ob 10. in 19. uri;

10. maj – sv. maša ob 19. uri, po sv. maši molitvena skupina in srečanje MLADINE;

11. maj – od 17.–19. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

12. maj – **7. VELIKO-NOČNA NEDELJA**, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 19. uri šmarnice, ob 20. uri srečanje 2. zakonske skupine;

13. maj – **Fatimska Mati božja**, sv. maša ob 19. uri, nato srečanje ŽPS;

14. maj – ob 19. uri sv. maša, nato kateheze za birmance in starše;

16. maj – ob 19. uri predavanje BERTE GOLOB v Jožefovi dvorani;

17. maj – ob 19. uri sv. maša, nato molitvena skupina in MLADINA;

18. maj – **od 17.–19. ure** čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

19. maj – **BINKOŠTI**, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 19. uri šmarnice, ob 20. uri srečanje 3. zakonske skupine;

20. maj – **binkoštni ponedeljek**, sv. maša ob 10. in 19. uri, ob 20. uri priprava na sv. krst;

22. maj – romanje v Medžugorje in Črno goro, zato bo sv. maša 22.5., 23.5. in 24.5. ob 20. uri!

26. maj – **SV. TROJICA**, sv. maša ob 8. in 10. uri, šmarnice ob 19. uri, ob 20. uri 4. zakonska skupina;

30. maj – **SV. REŠNJE TELO IN KRI**, sv. maša ob 10. uri in zvečer ob 19. uri, po sv. maši bo telovska procesija. Posebej vabljeni prvoobhajanci in birmanci, naj bo to izpoved naše vere v Kristusovo navzočnost med nami;

31. maj – obiskanje Device Marije in sklep šmar-nic.